

Arrest

**nr. 76 135 van 29 februari 2012
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de stad Leuven, vertegenwoordigd door de Burgemeester en schepenen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 3 november 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Leuven van 9 februari 2010 houdende de niet in overwegingneming van een aanvraag op grond van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, aan verzoekende partij ter kennis gebracht op 4 oktober 2011.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 8 november 2011 met referentienummer REGUL X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 januari 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 februari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. FRANSIS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. VANDENSANDE, die *loco* advocaat B. BEELEN verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, dient op 3 december 2009 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Verzoeker verklaart te verblijven op het adres (...).

Bij controles op 5 januari 2010, 7 januari 2010 en 12 januari 2010 wordt verzoeker niet aangetroffen op dit adres.

Op 13 januari 2010 wordt een negatief woonstverslag opgesteld.

Op 9 februari 2010 neemt de gemachtigde van de burgemeester van de stad Leuven de beslissing tot niet inoverwegingneming van de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Dit is de bestreden beslissing:

(...)

BESLISSING TOT NIET INOVERWEGINGNEMING

van een aanvraag in het kader van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

De genaamde, D.M., van Marokko nationaliteit,

geboren te B., op (in) (...),

heeft zich op 14 december 2009 bij het gemeentebestuur aangemeld om met toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, een aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk in te dienen.

Genoemde vreemdeling gaf te kennen te verblijven op het volgende adres:

(...).

Uit de controle op 13/01/2010 blijkt echter dat deze vreemdeling niet werkelijk op dit adres woont.

Bijgevolg kan de aanvraag in het kader van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, niet in overweging worden genomen.

(...)."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een derde middel aan dat als volgt luidt:

"Aangezien er ten derde schending is van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet en van artikel 64, §1 van het Gemeentedecreet én er sprake is van "machtsafwendings of machtsoverschrijding".

Volgens artikel 64§1 van het Gemeentedecreet is de Burgemeester behoudens zijn bevoegdheid inzake de uitvoering van de politiewetten, politiedecreten, politieverordeningen, bevoegd voor de uitvoering van de wetten, de decreten en de uitvoeringsbesluiten van de federale overheid, het gewest of de gemeenschap, tenzij die bevoegdheid uitdrukkelijk aan een ander orgaan van de gemeente is opgedragen.

De bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 9 bis van de Vreemdelingenwet.

Artikel 9 bis § 1 van de wet van 15 december 1980 bepaalt:

"In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven."

Artikel 9 bis van de wet van 15 december 1980 voorziet niet in de mogelijkheid voor een gemachtigde ambtenaar om een aanvraag niet in overweging te nemen, hetgeen een definitieve beslissing is.

Artikel 9 bis van de wet van 15 december 1980 voorziet enkel dat een aanvraag tot verblijfsmachtiging moet ingediend worden bij de Burgemeester van de plaats waar de betrokkene verblijft en deze aanvraag doorstuurt naar de minister of diens gemachtigde.

Uit artikel 9 bis van de wet van 15 december 1980 kan enkel een bevoegdheid van de Burgemeester afgeleid worden, doch niet van zijn gemachtigde ambtenaar.

In casu werd de beslissing niet door de Burgemeester genomen, doch door de heer E.P., bestuurschef.

De bestreden beslissing schendt artikel 64 § 1 van het gemeentedecreet, artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 en geeft blijk van machtsafwendings en/of machtsoverschrijding vanwege de Burgemeester en/of de gemachtigde ambtenaar.

Bij gebrek aan een wettelijke grondslag in artikel 9bis van de Vreemdelingenwet voor het delegeren van de bevoegdheid van de burgemeester tot het treffen van de bestreden beslissing aan een gemachtigde, kan men niet om de vaststelling heen dat de bestreden beslissing die getroffen werd door de "gemachtigde", de heer E. P., artikel 9bis van de Vreemdelingenwet schendt en dat er sprake is van machtsoverschrijding .

Verzoeker verwijst per analogie naar het arrest van de RvV nr. 42 936 van 30 april 2010 in de zaak RvV X / II (stuk 16 ; ook raadpleegbaar via <http://www.rvv-cce>).

2.2. In de nota repliceert de verwerende partij als volgt:

“Eiser stelt dat er sprake zou zijn van machtsafwending of –overschrijving omdat de gemachtigde van de burgemeester de beslissing tot niet in overwegingneming ondertekende terwijl deze bevoegdheid alleen aan de Burgemeester zelf zou toekomen o.g.v. het art. 64§1 gemeentedecreet dan wel art. 9 bis Vreemdelingenwet.

Er werd echter ook nergens bepaald dat de burgemeester deze specifieke beslissingen niet mag laten ondertekenen door zijn gemachtigde.

Dit is dan ook volstrekt toegelaten, en meer nog, dit is reeds een zeer lange praktijk in alle, toch zeker iets grotere, gemeenten.”

2.3. De bestreden beslissing werd getroffen op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Artikel 9bis, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt:

“In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven.”

Artikel 64, § 1 van het gemeentedecreet luidt als volgt:

“Behoudens zijn bevoegdheden inzake de uitvoering van de politiewetten, politiedecreten, politieverordeningen, politiereglementen en politiebepalingen, inzake de bestuurlijke politie op het grondgebied van de gemeente en inzake dringende politieverordeningen, is de burgemeester bevoegd voor de uitvoering van de wetten, de decreten en de uitvoeringsbesluiten van de federale overheid, het gewest of de gemeenschap tenzij die bevoegdheid uitdrukkelijk aan een ander orgaan van de gemeente is opgedragen.”

De Raad merkt op dat niet ter discussie staat dat, gelet op de bewoordingen van artikel 9bis van de vreemdelingenwet en van artikel 64, § 1, van het gemeentedecreet, de burgemeester van de stad Leuven bevoegd is om de bestreden beslissing te nemen.

In de mate waarin kan worden aangenomen dat de bestreden beslissing een zeker politieel karakter heeft, dient de bevoegdheid van de steller ervan aan artikel 133 van de nieuwe gemeentewet worden getoetst. Uit dit artikel blijkt dat de burgemeester bevoegd is voor de uitvoering van de politiewetten, de politiedecreten, de politieordonnanties, de politieverordeningen en de politiebepalingen, en dat hij zijn bevoegdheid op dit vlak geheel of ten dele kan overdragen aan één van zijn schepenen.

In voorliggende zaak werd de bestreden beslissing evenwel niet genomen door de burgemeester van de stad Leuven of door een schepen, doch door E.P, bestuurschef. De verwerende partij betwist niet dat het niet de burgemeester is die de bestreden beslissing heeft getroffen, maar wel bestuurschef E.P.

De vraag rijst of de “gemachtigde” van de burgemeester een beslissing kan treffen tot niet in overwegingneming van een aanvraag op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Een delegatie van bevoegdheid dient steeds expliciet te zijn en kan nooit impliciet worden afgeleid uit een of andere wetsbepaling of, zoals de verwerende partij aangeeft, uit een praktijk of uit het ontbreken van een verbod daartoe. De verwerende partij laat bijgevolg na aan te tonen op welke basis de burgemeester van de stad Leuven zijn bevoegdheid kan delegeren (“toewijzen”) aan een ambtenaar en, zo dit al mogelijk zou zijn, dat de burgemeester zijn bevoegdheid ook effectief delegerde aan de ambtenaar die de bestreden beslissing nam.

Bij gebrek aan een wettelijke grondslag in artikel 9bis van de vreemdelingenwet voor het delegeren van de bevoegdheid van de burgemeester tot het treffen van de beslissing aan een gemachtigde, kan niet anders dan worden vastgesteld dat de bestreden beslissing artikel 9bis van de vreemdelingenwet schendt.

Daar de bestreden beslissing genomen werd door E.P, bestuurschef, en er geen juridische basis is om te besluiten dat deze ambtenaar bevoegd zou zijn om in voorliggende zaak de bestreden beslissing te nemen, kan verzoeker gevolgd worden in zijn stelling dat de steller van de bestreden beslissing zijn bevoegdheid heeft overschreden.

Het derde middel is in de aangegeven mate gegrond.

Gezien de gegrondheid van het derde middel aanleiding geeft tot de ruimste vernietiging, dient er niet verder te worden ingegaan op de overige middelen aangevoerd in het verzoekschrift.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Leuven van 9 februari 2010 houdende de niet in overwegingneming van een aanvraag op grond van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig februari tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET